

ifjúsági előadásokat rendez, a fiatalokat ugyanis általában legalább egy felnőtt elkíséri, így nagyobb esély van a fejkvóta megduplázására.

A szponzorálás követésére érdemes jó gyakorlatáról Török András korábbi kulturális helyettes államtitkár, a Summa Artium Ala-

pítvány főkurátora és alapító igazgatója tartott színes, a hallgatóságból olykor derültséget, olykor értetlenséggel vegyes csodálkozást kiváltó kis magyar abszurdnak is beillő előadást. A kávészünet után az uniós kultúra-finanszírozási projektek és más európai modellek gyakorlatban való megvalósítha-

tóságáról esett szó, míg szombat délelőtt stratégiaalkotó szekcióülésekkel folytatódott a konferencia, amely során Kovács Gézát, a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének elnökét a szervezet ismét beválasztotta a végreható bizottságba.

K.R.

Európai tapasztalatok – kínai hasznosításra

Az Előadóművészetek Munkáltatói

Szövetsége Európai Ligájának

Budapesten májusban tartott

konferenciáján az egyetlen nem

európai megfigyelők a kínai delegáció

tagjai voltak. Ruof u Tang sajtófőnök

urat a konferencia számukra haszno-

sítható tapasztalatairól és a kínai

szimfonikus zenekari életről kérdeztük.

■ *Milyen tanulságokkal szolgál az Önök számára egy kifejezetten európai problémákat tárgyaló konferencia?*

– Nagyon nagy öröm számomra, hogy itt lehetek, de ez még csak a konferencia első napja, és mivel eddig az európai jogalkotásról esett szó, egyelőre még nehéz megvonni a nálunk is hasznosítható tapasztalatok mérlegét. Ami a szimfonikus zenekari vonatkozásokat illeti, Kínában nagyon sok zenekar van, mert a kínai emberek nagyon szeretik a szimfonikus zenét. Én a Kínai Szimfonikus Zenekari Alapítvány képviselőjeként vagyok itt. A mi szervezetünk 46 szimfonikus zenekart tömörít. Valamennyien nagyon érdeklődnek az európai zenekultúra iránt, ezért egyre gyakrabban hívunk meg európai karmestereket, nemcsak vezényelni, hanem mesterkurzusokra is.

■ *Mégis, melyek azok a témák, amelyek az Önök számára is érdekesek lehetnek?*

– Voltam már néhány nemzetközi konferencián, ezek közül említhetném Nagy-Britanniát, ahol három évvel ezelőtt voltam, ott a rádiózenekarokról, a sugárzási jogokról és egyáltalán az elektronikus médiához kapcsolódó közvetítési jogokról volt szó. De említhetnék egy dániai konferenciát is, ahol a zenészek és egyéb előadóművészek speciális munkaidejéhez kapcsolódó szabályozás volt a téma. Kínában azonban ez utób-

biról még nehezen beszélhetünk, hiszen mi még csak küzdünk azért, hogy az európai szabályozást valamennyire is megközelítő munkavállalói jogokat vívjunk ki.

■ *Említette, hogy a kínaiak nagyon szeretik a zenét. Milyen a kínai közönség összetétele?*

– A közönség az ország méreteihez képest nem túlságosan nagylétszámú, de stabil közönségbázisnak nevezhető. A nagyvárosokban, mint például Shanghai természetesen más a helyzet. Itt hatalmas méretű koncerttermek vannak, és ezeket megtöltik az emberek. Az ember szinte meglepődve tapasztalja, hogy milyen sokan szeretik a szimfonikus zenét. Ami viszont a legfontosabb, hogy nagyon sok fiatal érdeklődik a klasszikus zene iránt. Kínában mintegy hatvanmillió fiatal tanul zenét. Ők alkotják majd a klasszikus zene potenciális közönségét a jövőben.

■ *Ez annyit jelent, hogy a szimfonikus koncertek közönsége inkább a fiatalok közül kerül ki?*

– Ezt azért nem mondanám. Mintegy fele-fele az arány.

■ *A zenekarok menedzsmentjén belül vannak olyan munkatársaik, akik kifejezetten az ifjúsági programokért felelősek?*

– Nagyon sok egyetem van Kínában, ahol művészeti menedzsmentet lehet tanulni. Ezek közül néhányal szoros kapcsolatot tartunk fenn és olykor egyik másik zenekar lehetőséget teremt – ösztöndíj formájában – szakmai gyakorlatra. Ezzel azt óhajtják elősegíteni, hogy a majdani kulturális szakemberek az eredeti közegben tapasztalhassák meg, hogyan is működik belülről egy szimfonikus zenekar.

■ *És mi a helyzet a fiatalabb korosztályokkal?*

Számukra természetesen vannak ifjúsági programok, amelyeket a zenekar maga ké-

szít elő, de elsősorban a kedvezőbb jegyárakkal kívánjuk ösztönözni, hogy a fiatalabb korosztályok is ellátogassanak egy-egy koncertre.

■ *Ha már a jegyárakról esett szó, milyen Kínában a szimfonikus zenekarok finanszírozási struktúrája?*

– Az általam említett 46 hivatásos zenekart jelentős részben a nemzeti kormány – vagyis az állam – tartja fenn. Ez a finanszírozás mintegy 60%-kát teszi ki. A fennmaradó 40% részben jegyárbevétel, részben más, üzleti tevékenységből, illetve alapítványokból ered, de ez utóbbiak is kapcsolatban vannak a nemzeti kormánnyal. Tehát az állam oroszánrészt vállal a zenekarok finanszírozásából.

■ *Mi szerepel általában a kínai együttesek repertoárján? Van-e például különösen népszerű európai szerző?*

– Ez egy nagyon érdekes kérdés, mert a kínai zenekarok műsorát jelentős mértékben az állam határozza meg. Tehát az állam a legnagyobb megrendelő és a különböző nemzeti ünnepek, illetve május elseje, újév napja és más hivatalos ünnepeken az alkalomra előírt programot játsszák a zenekarok. A hivatalos állami alkalmaktól eltekintve viszont szabadon választhatják meg a műsorukat, pl. a bérleti szezonra, ahol előszerezettel játsszák Mozart, Beethoven, Brahms és Mahler műveit, elsősorban azokat, amelyek kórust is foglalkoztatnak. Viszont alig van olyan zenekar, amelyik barokk zenét vagy pláne régi zenét játszana, hiszen ennek a repertoárnak Kínában nincsenek tradíciói. Hasonló a helyzet a kortárs zenével is, annak ellenére, hogy van néhány nagyon tehetséges kortárs zeneszerzőnk, akik azonban meglehetősen kevés lehetőséget kapnak a zenekari koncerteken való bemutatkozásra. A szimfonikus zenekarok műsorának gerincét tehát ma még elsősorban a monumentális klasszikus és romantikus kompozíciók adják.

K.R.